

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 384/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/21 од 14.06.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/21 од 14.06.2021. године, као изузетно дозвољеној, у потврђујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/21 од 14.06.2021. године, у потврђујућем делу.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1786/20 од 22.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име мање исплаћене основне зараде за период од јула 2017. године до јула 2020. године, појединачне опредељене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 106.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1436/21 од 14.06.2021. године, делимично је преиначена првостепена пресуда и обавезан тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде од јула 2017. године до јула 2020. године исплати појединачне опредељене износе са законском затезном каматом на сваки месечни износ од 05. у месецу за претходни месец, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка у

износу од 106.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а у преосталом делу одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битних повреда правила поступка, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на потврђујући део побијане пресуде, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Побијана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног суда, у погледу примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава ("Службени гласник РС", бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године). Такође, битне повреде правила поступка не представљају разлог због кога се посебна ревизија може изјавити.

На основу наведеног, а применом члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 21.08.2020. године, а вредност побијаног дела потраживања је 737.603,24 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име састава одговора на ревизију и за судске таксе туженом нису признати, јер му нису били нужни и потребни у смислу одредбе

члана 154. став 1. Закона о парничном поступку. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**